

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ความไม่สุขสบายของผู้ป่วยจากการได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้าที่
โรงพยาบาลสวนปรุง

ผู้เขียน นางสาวสมควร วรรณมณี

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กัทธาภรณ์ ท่งปิ่นคำ ประธานกรรมการ
อาจารย์สิริลักษณ์ วรรณนะพงษ์ กรรมการ

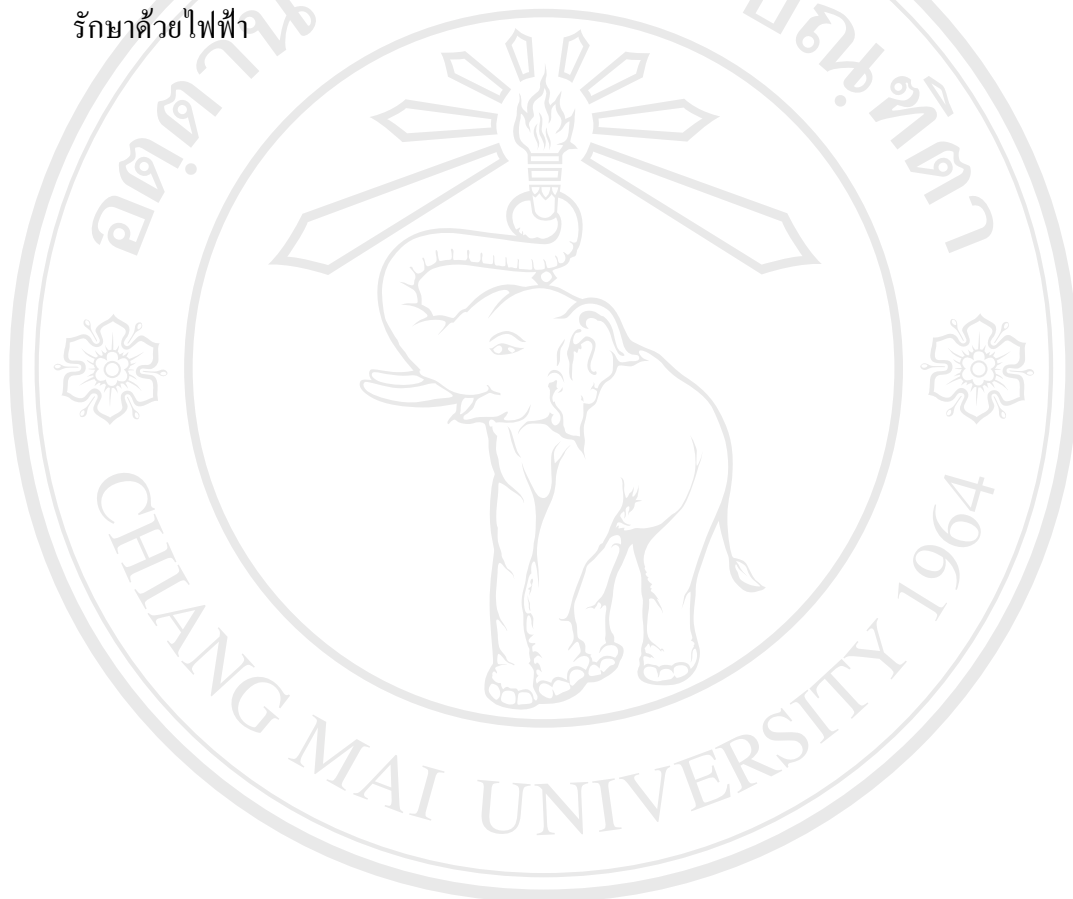
บทคัดย่อ

การรักษาด้วยไฟฟ้าเป็นการรักษาทางจิตเวชวิธีหนึ่ง ที่นำมาใช้กับผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตรุนแรงอย่างได้ผลดีและมีความปลอดภัย ช่วยให้ผู้ป่วยมีอาการทางจิตดีขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่อาจเกิดอาการข้างเคียงหรือภาวะแทรกซ้อนกับผู้ป่วยได้ ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้ป่วยเกิดความไม่สุขสบายจากอาการดังกล่าวตามมาหลังจากรักษาด้วยไฟฟ้า การวิจัยเชิงพรรณนารั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับความไม่สุขสบายในแต่ละครั้งของผู้ป่วยจากการได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้า ที่โรงพยาบาลสวนปรุง กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้าแบบไม่ตัดแปลงขณะรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 25 ราย ระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2548 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ ซึ่งประกอบไปด้วย แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป กับแบบสัมภาษณ์ความไม่สุขสบายของผู้ป่วยจากการได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้า ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพ โดยแบบสัมภาษณ์มีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.90 และค่าความเชื่อมั่นตามสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.83 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา พบว่า ระดับความไม่สุขสบายในแต่ละครั้งของผู้ป่วยจากการได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้ามีระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยความไม่สุขสบายต่ำสุด เท่ากับ 7.43 (S.D. = 2.37) และสูงสุด เท่ากับ 14.71 (S.D. = 11.91) และข้อคำถามที่มีระดับความรู้สึกไม่สุขสบายสูงสุด คือ

ความไม่สุขสบายจากอาการมึนงงหรือสับสนและหลงลืม จำอะไรไม่ได้ โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.00 (S.D. = 0.82)

ผลการศึกษานี้ สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการสร้างความตระหนักให้พยาบาลดูแลผู้ป่วยหลังรับการรักษาด้วยไฟฟ้าได้ตรงตามความต้องการของผู้ป่วย โดยเฉพาะการดูแลความไม่สุขสบายที่เกิดจากความมึนงง สับสน และหลงลืม จำอะไรไม่ได้หลังจากได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้า

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved